

Р. Поповъ

Какъ се появи първото огнище?

При входа на пещерата „Моровица“ бѣха събрани всички членове на семейството. Докато малкитъ деца радостно скачаха насамъ-нататъкъ, възрастнитъ мжже и жени бѣха заети около трупа на туку що донесения убитъ еленъ. Едни дерѣха съ кременни ножове кожата на животното, а други рѣжеха мръвки, лакомо ги ядѣха супрови, като отъ време на време подаваха и на децата по нѣщо.

Тоя денъ радостта на пещерното семейство бѣше голѣма. Ловцитъ бѣха отишли рано за ловъ и щастието имъ се усмихна. Тѣ сполучиха да убиятъ голѣмъ еленъ, който щѣше да задоволи глада имъ за нѣколко дни.

Много тежъкъ и пъленъ съ лишения бѣше живота на тия хора. Когато разполагаха съ изобилна храна, тѣ тъпчеха стомаситъ си до пресищане, но не рѣдко се случваше да гладуватъ съ дни, особено зимно време. За храна имъ служеше всичко основа, което яkitъ имъ зѣби можеха да дѣвчатъ, а стомахътъ имъ не отказваше да приеме. Презъ лѣтото събираха и охотно ядѣха насѣкоми, ларви, яйцата на птици, хващаха жаби, гущери, змии, изравяха изъ почвата сочни коренища, луковици, голии, а понѣкога за храна употребяваха младитъ листа на растенията.